

KURJER WILEŃSKI

Rok VI.

NIEZALEŻNY ORGAN DEMOKRATYCZNY

Nr. 137 (1482)

Niezbędna reforma.

(Głos prawosławnego Białorusina).

Nie pierwszy rok borykamy się z naleciałościami rusyfikacyjnymi, pozostałymi na terenie kraju naszego wskutek półtorawiecznego panowania caratu. Głębokie zapuściły one korzenie we wnętrzu ziemi naszej, w życie, w duszę ludności, ją zamieszkującej. Zniweczyły piękno idei Jagiellońskiej, zniekształciły mowę i obyczaje, wypaczyły normalny rozwój kraju. Wdarły się i mocno się usadowiły w miastach i po wsiach, w życiu rodzinnym i w życiu społecznym, a przede wszystkim — w cerkwi.

To ostatnie zjawisko jest zupełnie zrozumiałe, bo z prawosławiem carat umiejętnie łączył pojęcie rosyjskości, nie tylko kraju i ludności, ale również i religii. Prawosławie było dla rządów carskich terenem do burzenia murów narodowej fortyfikacji białoruskiej. A na terenie tym świecił jaskrawy napis — „iskoni ruskiej”. Do dziś dnia wiadome są ślady szturmów. Jeszcze do dziś znaczny odsetek miejscowej ludności prawosławnej uważa siebie za Rosjan, wstydząc się przyznać do narodowości białoruskiej, jeszcze prawie niepodzielnie panuje pojęcie oświecanych i świętych — polskich i rosyjskich, powiedziane jest utożsamianie prawosławia z rosyjskością a katolicyzmem z polskością.

Któż tu winien? Najmniej — lud. Przedewszystkiem zaś polityka rosyjska, oddziaływająca za pośrednictwem duchowieństwa i Synodu pa biernie i nieświadomie na masę, następnie nalogi myślowe i wrodzone konserwatywne.

Czyż trzeba dowodzić, że ten stan rzeczy, trwający i dziś bez zmiany jest traktowany zarówno ze względów narodowych, jak społecznych, jak również politycznych i państwowych?

Sprawa nie może budzić żadnych wątpliwości. Już pierwsi apostołowie pisali i przemawiali do każdego narodu jego mową. W języku danej narodowości modlili się, pouczali i radzili. Bez tej metody nie można trafić do duszy wierzącego i nią kierować. Jak się przemówić do ludu, tak lud odpowie.

Niestety w życiu prawosławia na ziemiach lit.-białoruskich dotychczas dzieje się odwrotnie. Pomijamy na razie pytanie o języku liturgicznym, chociaż w życiu religijnym prawosławnych Rumunów, Greków i dalekich Japończyków, rozciągane zostało ono w sposób pozytywny. Przejrzyjmy do sprawy więcej palącej, więcej powszedniej. Czy spotkamy gdzie na naszych terenach duchownego prawosławnego (nie licząc kilka jednostek) przemawiającego do ludności w jej języku? Nie wyłącznie po rosyjsku? Gdy nawet urzędnik, sędzia, nauczyciel nieraz odpowiada Białorusinowi w jego ojczystej mowie, duchowny prawosławny rozmawia wyłącznie po rosyjsku. Biurowość cerkiewna prowadzona jest wyłącznie po rosyjsku. Spójrzmy na druki, blankiety cerkiewne — znów tylko język rosyjski, okaz polskiego jako państwowego. Posłuchajmy w cerkwi zapowiedzi: „Grażdanin N. zelaot wstupic w zakonnyj brak” i innych przemówień, a napewno nie domyśli się iż nieznany w kraju przed czterysta laty Skoryna drukował białoruskie księgi religijne. Co odczuwa przy tem Białorusin, chociaż najmniej uświadomiony, nie potrzebujemy tłumaczyć; nie jeden ze słuchaczy wieśniaków w zdumieniu zapytuje siebie o jakim „Braku” tu mowa. Uczucia go i usposobienie względem swych przewodników duchownych, pogardzających jego mową nacechowane obojętnością, a nie zadko i wyraźną niechęcią.

Każdy musi przyznać, że sprawa ta wymaga jaknajbardziejego załatwienia w sposób odpowiadający zmienionym warunkom. Byłoby niepojętą pobłażliwością tolerowanie przeżytków naleciałości, których nie chce się pozbyć niewielka grupa, trzymająca się zasady nie uznawania istnienia narodu białoruskiego, jego mowy, tradycji i zwyczajów, traktująca naród ten, jako szereg rosyjski, a jego język — jako „narzecze” rosyjskie. Wspólne w danym wypadku interesy narodowe białoruskie i państwowe polskie powinny górować nad uporną garstką niepoprawnych nauczycieli o „jedynoj i niedielimoj”.

Pamiętne jest orędzie metropolity Dyonizego, do duchowieństwa ukraińskiego zalecające utrzymywanie bliższej łączności ze swymi wierzniymi i uwzględnianie w tym celu języka ukraińskiego w jaknajszerszych rozmiarach. Niema wątpliwości, iż orędzie podobne zostało z uznaniem przyjęte przez społeczeństwo ukraińskie.

Prawosławne społeczeństwo białoruskie czeka na podobne orędzie, za którym nastąpiłyby i czynny odpowiedź ze strony władz duchownych zwierzchnich i pasterzy szeregowych, czynny zbliżający wiernych z cerkwią, a przez to podnoszący poziom moralny ludu.

W interesie ogółu miejscowej ludności prawosławnej, a przynajmniej ogółu jej większości jest, aby orędzie wspomniane ukazało się jaknajwcześniej, bo sprawa poruszana, z pozoru może wydająca się błagą, w rzeczywistości jest niezmiernie palącą i doniosłą.

M. N. ski.

P. min. Zaleski opościł Madryt.

Minister Zaleski opościł dnia 16 b. m. Madryt, udając się na specjalne zaproszenie rządu hiszpańskiego do Sewilli i Barcelony w celu zwiedzenia tamtejszych wystaw. Przed odjazdem p. minister udzielił specjalnemu wysłannikowi „Głosu Prawdy” wywiadu, w którym oświadczył co następuje:

„Ostatnia sesja Rady Ligi nie miała na porządku dziennym żadnych szczególnie ważnych spraw, poza kwestją procedury mniejszościowej. Ta ostatnia sprawa sztucznie rozdęta, skończyła się na paru minimalnych zmianach proceduralnych, które w praktyce nie mają większego znaczenia. Powziąwszy taką właśnie, a nie inną decyzję Rada Ligi wykazała, że zdaje sobie doskonale sprawę z faktu, iż obecnie istniejąca procedura jest stosunkowo najpraktyczniejszą.

Słuszność tego stanowiska została dobitnie potwierdzona przez próbę delegacji niemieckiej ominięcia procedury przy wnoszeniu petycji „Graebe-Naumann”. Należy bowiem przypuszczać, że gdyby sprawa ta znalazła się od początku w „Komitecie Trzech”, to byłaby w ciągu tygodnia definitywnie załatwiona; tymczasem delegacja niemiecka zapisała ją bezpośrednio na porządek dzienny obrad Rady Ligi, tak, że znalazła się ona na wkanie dopiero w przeddzień zamknięcia sesji. Wobec tej sytuacji Rada Ligi znalazła jedyne wyjście, t. j. odesłanie sprawy do bezpośredniego porozumienia stron.”

Minister Zaleski w Lizbonie.

LIZBONA, 17.6. (Pat). Przybył tu minister spraw zagranicznych August Zaleski.

Sprawa przeciw b. post. Ulitza.

KATOWICE, 17.6. (Pat). Rozprawa przeciwko b. postowi na sejm śląski Ottonowi Ulitzowi o pomaganie do dezercji została wyznaczona na dzień 24-go czerwca. Do rozprawy zostaną powołani oprócz świadków, wymienionych w akcie oskarżenia, także świadkowie powołani przez obronę.

Wyrok w sprawie o rehabilitację niewinnie skazanego Jakubowskiego.

BERLIN, 17.VI (Pat). Dziś ogłoszony został w Neustrelitz wyrok w procesie Nogensów, który to proces powszechnie był nazywany w Niemczech procesem Jakubowskiego. Wobec przepelnienia sali i wśród głębokiej ciszy przewodniczący sądu odczytał o godz. 12.30 wyrok, na mocy którego August Nogens skazany został za krzywoprzysięstwo na półtora roku ciężkiego więzienia, za morderstwo zaś na śmierć. Młodszy brat Fritz Nogens za okazywanie pomocy w morderstwie i za krzywoprzysięstwo po uwzględnieniu wieku młodocianego, jako okoliczności łagodzącej, na 4 lata 3 miesiące więzienia. Matka Nogensów Kellera za współudział w morderstwie i za ciężkie krzywoprzysięstwo na 9 lat ciężkiego więzienia. Bloker za krzywoprzysięstwo na półtora roku ciężkiego więzienia.

W ustnym uzasadnieniu wyroku przewodniczący podniósł, że sąd przyjął powszechnie przyznane się oskarżonych za prawdziwe o tyle, o ile przy przyznaniach tych obciążali sami siebie, w szczególności przyznając się Augusta Nogensa do winy złożone rady sądowe mu Hundowi w czasie śledztwa uznał sąd za wiarogodne, ponieważ zeznanie złożone zostało przy najdalej idących zarządzeniach ostrożności. Rozbieżność w zeznaniach poszczególnych oskarżonych uznał sąd za mniej ważne, ponieważ wskutek odległości czasu tego rodzaju detale są niemożliwe do uniknięcia. Alibi Augusta Nagensa uznał za nieudowodnione i przyszedł do wniosku, że musiał on być w dniu krytycznym na miejscu przestępstwa.

W sprawie udziału Jakubowskiego w morderstwie sąd wstrzymał się od wydania ostatniego orzeczenia, stwierdzając, że wyjaśnienie tej sprawy będzie zadaniem postępowania o rewizję procesu, do którego doprowadziła niemiecka liga obrony praw człowieka i obywatela. Sąd przyszedł do wniosku, że nie może ogłosić niewinności Jakubowskiego i tylko podkreśla, że co do jego winy istnieją poważne wątpliwości.

Ciężkie kary na oskarżonych, przekraczające nawet, jak w stosunku do Kellera, wniosek prokuratora, sąd uzasadnia m. in. tem, że oskarżeni fałszywymi swymi zeznaniami w poprzednim procesie przyczynili się do stracenia Jakubowskiego. Po ogłoszeniu przez przewodniczącego wyroku i motywów adw. Brandt w imieniu ligi obrony praw człowieka i obywatela prosił, ażeby sąd zwrócił się do rządu meklemburskiego o niewykonywanie wyroku na Augustie Nogensie.

Prasa podaje wyrok obszernie. Dzienniki prawnicze, jak „Local Anzeiger”, prawie całkowicie pomijają nazwisko i sprawę Jakubowskiego. „Berliner Tageblatt” podkreśla, że sąd wbrew wywodom prokuratora, który w dalszym ciągu podtrzymywał tezę o współwinie Jakubowskiego, powstrzymał się od orzeczenia co do udziału Jakubowskiego w morderstwie. Ostrożnie sformułowana motywacja wyroku oznacza — zdaniem „Berliner Tageblatt” — jednakże całkowite zdezautowanie wyroku na Jakubowskiego.

Drugi zjazd meljoracyjny.

WARSZAWA, 17.V (Pat). W dniu dzisiejszym w auli Politechniki nastąpiło otwarcie drugiego ogólnopolskiego zjazdu meljoracyjnego. Przewodniczącym zjazdu został obrany prof. inż. Stanisław Turczyński. Pierwszy zabrał głos, witając zjazd minister rolnictwa Niezabutowski, poczem witał również zjazd i dłuższe przemówienie wygłosił minister robót publicznych inż. Moraczewski, poruszając m. in. zagadnienie podziału kompetencji władz państwowych w sprawach meljoracji.

W imieniu Ministerstwa Reform Rolnych w zastępstwie nieobecnego min. Staniewicza zjazd powitał dyrektor departamentu Kaczyński, zaś w imieniu ministerstwa rolnictwa Czechosłowacji inż. dr. Jan Horak, imieniem czeskiej politechniki w Pradze prof. Thoma, w imieniu politechniki Warchałowki.

Następnie zjazd przyjął regulamin obrad. Prof. Turczyński wygłosił referat p. t. „Przegląd życia meljoracyjnego w ciągu ostatnich lat”. Następnie rozpoczęły się obrady sekcji. Na zjazd przybyło około 300 osób, w tem szereg gości z Czechosłowacji. Obrady potrwać do 20 b. m. włącznie.

Po sesji Rady Ligi Narodów.

P. Briand zadowolony z wyników.

MADRYT, 17.VI (Pat). Briand, w wywiadzie z przedstawicielami prasy miejscowej oświadczył, iż jest zadowolony z wyników obecnej sesji Rady Ligi, która zdołała złagodzić trudności, jakimi były najeżone niektóre sprawy oraz doprowadziła do zasadniczego porozumienia, dającego świadectwo dobrej woli wszystkich krajów. Mówiąc o przyszłości, Briand dał wyraz nadziei,

iz osiągnięta zostanie trwała zgoda narodów. W sprawie stosunków francusko-niemieckich minister zaznaczył, iż naprężenie, jakie powstało w wyniku wojny, słabnie stopniowo, i dziś już można powiedzieć, że wszelkie urazy przestały istnieć. Co się tyczy Anglii, Briand ma nadzieję, iż kontynuować ona będzie politykę międzynarodową, zainaugurowaną przez Mac Donald'a w Genewie.

Prasa niemiecka o ostatniej dyskusji.

BERLIN, 17.VI (Pat). Cała prasa dzisiejsza w obszernych depeszach z Madrytu omawia szczegóły przebiegu wczorajszej dyskusji w sprawie likwidacji własności niemieckiej w Polsce, podkreślając w tytulach, iż osiągnięte kompromisowe załatwienie uważać należy ze stanowiska niemieckiego za względnie korzystne. Socjalistyczny „Vorwaerts” podnosi, iż powołanie neutralnego przewodniczącego komisji umożliwi rozpatrzenie każdego poszczególnego wypadku osobno. Dziennik wyraża nadzieję, iż do września uda się doprowadzić do końca rokowania handlowe polsko-niemieckie, tem samem zaś sprawa likwidacji zniknąć

musi z porządku dziennego. Polska bowiem — komentuje „Vorwaerts” — przez stosowanie wyłączeń chciała widocznie wywrzeć nacisk na Niemcy w sprawie rokowań gospodarczych. Hugenbergowski „Tag” wyraża zdziwienie, iż porozumienie madryckie nie wspomina zupełnie o tymczasowym wstrzymaniu likwidacji, ani też o ścisłych zobowiązaniach rządu polskiego. Kompromis madrycki jest tem dziwniejszy, oświadcza dziennik, iż rząd polski w dniach ostatnich przywykł do stosowania wobec Niemiec tonu, który zupełnie uniemożliwiał utrzymanie jakichkolwiek wzajemnych stosunków.

Podróż Stresemana.

BERLIN, 17.VI (Pat). Jak donosi prasa berlińska, nin. Stresemann wyjechał wczoraj wieczorem z Madrytu do Barcelony celem zwiedzenia wystawy. We wtorek minister ma opuścić Barcelonę, ażeby udać się do Paryża, gdzie zatrzyma się przez całą środę. „Vossische Ztg.” zapowiada, że w czasie swego pobytu w Paryżu min. Stresemann odbędzie rozmowę z Briandem i prawdopodobnie odwiedzi Poincaré'go.

Austria nie rozbroiła się.

GENEWA, 17.VI (Pat). Minister Briand wystosował w imieniu konferencji ambasadorów do Rady Ligi Narodów pismo, zawiadamiające, że likwidacja międzysojuszniczej wojskowej komisji kontrolnej w Austrii została przerwana. Przy tej sposobności stwierdza Briand, że Austria nie wykonała w całej rozciągłości swoich zobowiązań rozbrojenia się w wykonaniu traktatu z St. Germain. W posiadaniu wielkich prywatnych związków wojskowych austriackich znajdują się karabiny maszynowe, karabiny ręczne i amunicja. Pomiedzy sztabem generalnym Rzeszy niemieckiej i Austrią istnieją tajne stosunki. Wiedeń jest ośrodkiem bardzo rozwiniętego tajnego handlu bronią.

Zjazd tautininków.

W dniu 15 b. m. rozpoczął się w Kownie zjazd stronnictwa „Tautininków”, w którym wzięło udział 227 delegatów. Zjazd miał charakter poufny. Ani prasa, ani publiczność nie były nań dopuszczane. Podczas obrad Woldemaras wygłosił dwie obszernie mowy: jedną

o polityce zagranicznej i drugą o położeniu wewnętrznym. Według informacji „Diena”, w pierwszej mowie Woldemaras podobno oświadczył, iż w najbliższej przyszłości Liga Narodów otrzyma dokumenty, rzekomo stwierdzające zamiary agresywne Polski wobec Litwy.

W „rozbrojonych” Niemczech.

BERLIN 17.6. (Pat). W czasie pożaru w miejscowości Hohenneudorf w okolicy Poczdamu doszło do całego szeregu eksplozji. Policja wykryła na poddaszu spalonego domu karabin maszynowy i 10 karabinów ręcznych, Policja przypuszcza, że musiała się tam znajdować większa ilość amunicji, która w czasie pożaru eksplodowała. Właściciela domu, jednego z przywódców Stahlhelmu aresztowano. Jednocześnie „Vossische Ztg.” donosi, że urzędnicy policji berlińskiej wykryli w innym miejscu większy skład broni, w którym było między innymi 10 karabinów maszynowych.

Sowiecki lot okrzęny

MOSKWA, 17.VI (Pat). Sowiecki samolot metalowy trójmotorowy „A.N.T.9” rozpoczął w końcu b. m. lot okrzęny nad krajami europejskimi. Trasa pójdzie z Moskwy przez Berlin, Rzym, Wiedeń, Warszawę do Moskwy. W podróży też wezmą udział inspektor sowieckiego lotnictwa cywilnego, dyrektor sowieckiego t-wa lotniczego oraz kilku dziennikarzy sowieckich.

Samolot w morzu.

PARYŻ, 17.VI (Pat). Jak donoszą z Calais, samolot, lecący z Croydon w Anglii i wiozący 11 podróżnych, wpadł do morza w czasie przelotu nad kanałem La Manche. 6 podróżnych samolotu wyratował statek rybacki, 5 zaś osób dotychczas brak. Pilot pozostał na samolocie, który utrzymuje się na powierzchni wody i płynie z prądem.

Lawa wulkanu Comagatakie zalewa Japonię.

TOKIO, 17.VI (Pat). Wulkan Comagatakie wznowił dziś rano swą czynność. Lawa zniszczyła dwie wioski u stóp wulkanu całkowicie, a jedną częściowo. Słup dymu i płomieni sięgał dwu mil. Ludność sąsiednich miejscowości jest ewakuowana. Dotychczas nie otrzymano wiadomości o ofiarach.

Dzuma w Egipcie.

WIEDEN, 17.VI (Pat). Dzienniki wiedeńskie donoszą z Kairu, że dzuma szerzy się w Egipcie w sposób zastraszający. Wielkie obszary w Egipcie górnym i dolnym nawiedzone są tą zarazą.

P. K. O.

Centrala w Warszawie oraz oddziały w Katowicach, Krakowie i Poznaniu

udziela pożyczek

na korzystnych warunkach procentowych pod zastaw papierów państwowych, listów zastawnych, obligacji, akcji Banku Polskiego oraz innych akcji pierwszorzędnych.

Wycieczka socjalistów zagranicznych w Warszawie.

Tel. od wł. kor. z Warszawy.

Wczoraj rano przybył do Warszawy z małżonką b. premier belgijski p. Vanderwilde w gościnę do P. P. S. wczorajem przybył drugi z zapowiadanych socjalistów pos. Labour Party Cramp. Reszta wycieczki przybywa dziś to jest we wtorek rano. Popołudniu o godz. 7-ej w cyrku warszawskim odbędzie się wielkie zgromadzenie publiczne zwołane przez P. P. S., na którym przemawiać będą wszyscy przybyli socjaliści zagraniczni. Obszerny referat wygłosi p. Vanderwilde.

P. P. S. Frakcja Rewolucyjna (grupa posła Jaworowskiego) przygotowywała na dziś kontrdemonstrację przeciwko gościom wrogiego odtam P. P. S.

Delegacja przemysłów niemieckich w Warszawie.

Tel. od wł. kor. z Warszawy

Do Warszawy przybywa w dniu 27-go b. m. delegacja niemieckich przemysłów maszynowych i elektryczno-technicznych dla odbycia konferencji z przedstawicielami tej samej gałęzi przemysłów polskich. Specjalnym tematem konferencji będzie szereg spraw dotyczących ulg celnych pozwolenia na przywóz i t. d.

Delegaci obu stron dążyć będą do umieszczenia w przyszłym polsko-niemieckim traktacie handlowym wszystkich przepisów ułatwiających przy wzajemnej wymianie towarów,

Zjazd Związku Syndykatów

Dziennikarzy Polskich

Wybory nowych władz.

Na odbytem wczoraj w Warszawie zjeździe Związku Syndykatów Dziennikarzy Polskich wybrano nowy zarząd Związku Syndykatów w następującym składzie: Zdzisław Dębicki — prezes, dr. Kordejs i Stefan Grostern — wiceprezes członkowie zarządu: Bazylewski, Beaupre (Kraków), Błoński (Pomorze), Feldman (Kraków), Gotlieb (z sekcji żydowskiej), Jarochoński (Poznań), Kargiel (Łódź), Krawczyńska, Renik (G. Śląsk), Wierzyński i Zdanowicz (Wilno).

Zjazd trwał od godz. 10 zrana do 8 wieczorem i załatwił cały szereg poważnych spraw organizacyjnych.

Klara Zetkin powróciła do Berlina.

BERLIN, 17.6. (Pat). Organ trockistów „Volkswille” donosi, że przed kilku dniami powróciła z Moskwy do Berlina Klara Zetkin, jedna z najwybitniejszych komunistek niemieckich, która od kilku lat bawiła w Rosji sowieckiej. Powrót jej ma pozostawać w związku z konfliktem między Stalinem i kierownictwem Kominternu a Klarą Zetkin, należąca do prawniczej opozycji niemieckich komunistów.

Kronika telegraficzna.

— Na wyspach Orkadzkich w czasie wycieczki tonięło 5 osób, w tej liczbie 3 kobiety.

— W Medjonia na cześć przybyłego ks. kardynała prymasa Hionda tułczyjski konsul generalny Kępczypospolitej Hubicki wydał przyjęcie.

— Odbyły się onegdaj w Tarnawie wybory do Rady miejskiej w czwartem kole. Wszystkie 12 mandatów zdobyła lista bloku polsko-żydowskiego. Lista socjalistyczna nie zdobyła żadnego mandatu.

— Na Wawelu odbyła się uroczystość poświęcenia sztandaru Związku Sybiraków. Organizacji należącej do Federacji Polskich Związków Obrońców Ojczyzny.

— W Lizbonie odbył się otwarcie kongresu b. kombatanów.

— Przystąpił w niedzielę w Hamburgu do starcia między komunistami i policją, przyczem wielu agentów policyjnych odniosło rany kiote od uderzeń nożem.

JAN BUŁHAK
ARTYSTA - FOTOGRAF

Jagiellońska 8, tel. 968, przyjmuje od g. 9-6.

Silne lotnictwo
to potęga Państwa!

LETNISKA

do wynajęcia. Kulejka Wileńska 7,
Marja Friedman-Jasas.

ŻYCIE GOSPODARCZE

Znaczenie Zjazdu Meljoracyjnego.

Zagadnienie meljoracji rolnych sięga samej istoty usprawnienia życia ekonomicznego naszych wsi i miast. Tam, gdzie głód ziemi nie może już być zaspokojony przez zwiększenie warsztatu pracy rolnika, meljoracje rolne mogą w znacznej mierze zwiększyć wydajność jego. Dla wielu setek tysięcy posiadaczy gospodarstw karłowatych, meljoracje równoznaczne są z przejściem ze stałej diety głodowej do warunków lepszego odżywiania dla licznych rzesz drobnych rolników stanowią one zwiększenie niejakiego gospodarczego dobrobytu jego, natomiast dla rolników średnich jest to dojdzie do stanu znacznej części zasobności gospodarczej, oraz wydobycia kulturalnego. Dla miast, położonych w regionach o wadliwej strukturze agrarnej, tak ujęte meljoracje powodują wzmocnienie handlu artykułów podstawowych, zaś dla przemysłu stanowią one o zwiększeniu pojemności rynku wewnętrznego. Naogół przyjmuje się, że w państwie Polskim dla potrzeb rolniczych należałoby odpowiednio około 18 milionów ha. Natomiast nawodnienia wymaga większość pozostałych terenów rolnych, przedewszystkiem zaś około 6 milionów ha pisków, czyli ze 5/6 obszaru całej Polski oczekuje zmeljorowania. Przewidywane koszty, związane z tem przedsięwzięciem narodowym, sięgają sum wprost zawrotnych, jak to wykazały obliczenia najogólniejsze. By temu zadaniu podołać, Polska ma od nowa zupełnie stworzyć, oczywiście w formach najlepszych, cały aparat meljoracyjny w kierunkach: organizacyjnym technicznym, naukowym, finansowym.

Dojść do form lepszych w tych pracach można tylko przez cierpliwy, długotrwały wysiłek zbiorowy. Widzimy też, że dość często odbywają się u nas regionalne zjazdy ogólnego - gospodarczego, na których sprawy meljoracyjne są omawiane i uzgadniane, że są zwoływane specjalne konferencje meljoracyjne, dla omówienia tego lub innego problemu. Są to oczywiście prace wielkiej wagi, które muszą być jeszcze ujęte w jedną przemyślaną i uzgodnioną całość. Tej prawdziwej konieczności zadość czyni dobrze zorganizowany ogólnopolski zjazd meljoracyjny, a w niektórych przypadkach, celowo pomysiana delegacja narodowa na kongres meljoracyjny międzynarodowy. Taki ogólnopolski zjazd meljoracyjny (pierwszy z kolei) odbył się w 1926 r. w Warszawie.

Prace jego zostały wydrukowane w pamiętniku I-go zjazdu, wydanym przez miesięcznik „Inżynierji Rolnej”. Z prac tych, poruszających tematy bardzo różne, oraz z treści wielce doniosłych postanowień I-go Zjazdu, widzimy, jak wielkiej pracy

ten zjazd z 1926 r. dokonał. Rozwijał się on w 3-ch zasadniczych kierunkach, a mianowicie: 1) jak zorganizować meljoracje w Polsce, 2) jak sfinansować te meljoracje, 3) jak wnieść je na wyższe poziomy myślowe.

To było prawie 3 lata wstecz. W tym okresie wiele już zrobiło w dziedzinie meljoracyjnej, dużo jest do zrobienia jeszcze oraz niemniej pozostało do przerobienia i usprawnienia.

Od zjazdu I-go dobiega końca rok III-ci.

W międzyczasie sprawy zbiorowego wysiłku w dziedzinie gospodarki wodnej Polski, do której to dziedziny należą i meljoracje rolne, znacznie posunęły się naprzód. Przypomnieć tylko należy I-y zjazd hydrotechniczny polski (styczeń 1929). Mielśmy również regionalne konferencje meljoracyjne, jako to: poleską (październik 1928) oraz lubelską (grudzień 1928) w połowie czerwca r. b. odbędzie się również zjazd budowy dróg wodnych w Polsce. Wszystko to razem świadczy, że całe zagadnienie gospodarki wodnej w Polsce wchodzi w okres uzgodnionego, planowego i być może usprawnionego czynu. W okresie tak szeroko obudzonego wysiłku nad gospodarką wodną państwa, wyczyn meljoracyjny oczywiście zostanie zrozumiany lepiej, szerzej oraz będzie traktowany troskliwiej. Dlatego też II Zjazd Meljoracyjny, aczkolwiek zbiera się w warunkach gospodarczo dla rolnika trudnych, to jednak zakres jego zamierzeń organizacyjnych, naukowych, technicznych i finansowych przerasta zamierzenia zjazdu I-go. Należy przypuszczać, że liczny udział osobisty przedstawicieli sfer zainteresowanych, t.j. administracji państw., samorządowej, rolnictwa, nauki, techniki, naukowej organizacji i finansów, w wysiłku łącznym spotęguje wyniki prac wstępnych, wykonanych przez komitet organizacyjny zjazdu.

Zjazd się zbiera w Warszawie i trwać będzie od 17 do 20 czerwca. Obradować będzie w gmachu Politechniki Warszawskiej. Jest przewidziany przyjazd licznych gości z państw słowiańskich. Po zjeździe dla chcących odbędzie się szereg wycieczek do Puław, na Wystawę w Poznaniu, stąd do Krakowa, Wieliczki oraz do Gębowa, w celu zwiedzenia zmeljorowanych torfowisk. Wycieczka trwać będzie od 20 do 23 czerwca.

Dom na Zwierzyńcu

obejmujący 2 ulice do sprzedania. 5 mieszkań, ogród owocowy, studnia betonowa i t. p. O warunkach ulica Lwowska 12, m. 8.

np.: Bydgoszcz 230,8% średniej wieloletniej, Cieszyń (198,5) Kalisz (163,7); jedynie rejony Wilna i Białegostoku otrzymały 55,5% i 73,0 opadów średniej wieloletniej.

W ciągu całego m-ca utrzymywała się naogół ciepła i słoneczna pogoda. Ilość ciepła i słońca dla wegetacji roślinnej była dostateczna.

Stan zasiewów ciągu maja znacznie się polepszył i w stopniach kwalifikacyjnych (5 oznacza stan wyborny, 4 dobry, 3—średni, przeciętny, 2—mierny, 1—zły) około 20 maja dla całej Polski przedstawiały następująco:

	1929 koniec maja	1929 koniec kwietnia	1928 koniec maja
Pszenna ozima	3,3	3,1	2,7
Zyto ozime	3,4	3,3	2,5
Jęczmień ozimy	3,0	2,9	2,7
Pszenna jara	3,2	—	3,0
Jęczmień jary	3,4	—	3,2
Owies	3,3	—	3,2

Najlepszą kwalifikację ozimiu wykazują woj. centralne, południowe i woj. wileńskie. Wegetacja starzych zbóż we wszystkich województwach postępuje naogół dobrze.

Centralny Bank Ziemiński.

Dnia 17 bm. odbył się w Warszawie Zjazd przedstawicieli Zw. Instytucji Kredytu Długoterminowego Ziemińskiego, na którym zostało uzgodnione stanowisko zainteresowanych instytucji w związku z ostatnimi paryskimi rokowaniami z grupą międzynarodową banków, dotyczącymi powstania Banku Centralnego w Warszawie.

Obradom przewodniczył prezes Związku wice-prezes Komitetu Organizacyjnego Centralnego Banku Ziemińskiego p. Władysław Glinka. Po zakończeniu obrad o godz. 4 pp. delegacja Zjazdu udała się do min. Skarbu, gdzie została przyjęta przez dyrektora Departamentu Obrót Pieniężny p. Barańskiego.

Jak nas informują, termin wyjazdu delegacji na konferencje paryską, naznaczony na dzień 20 bm., uległ odroczeniu. Prawdopodobnie delegacja wyjedzie najpóźniej 25 bm. Delegacji przewodniczyć będzie prezes Komitetu Organizacyjnego Banku Centralnego dr. Leon Barański.

G. Handl. Nr 134/29.

Kwestja językowa w Szwajcarii.

Szwajcarija służyć mogła dotychczas za wzór kraju, w którym, pomimo równorzędnej panowania trzech języków, nie istniała nigdy kwestja językowa w jej postaci drażniącej czy agresywnej. Federacja Szwajcarska, wierna zasadzie, że Szwajcarija nie jest krajem mniejszości, ale trzech grup narodowych, mówiących trzema najzupełniej odrębnymi językami—jest trójjęzyczna. I tak w czterech kantonach: w Genewskim, Vaud, Fribourg i Neuchatel obowiązuje wyłącznie język francuski. W szkołach średnich tych kantonów uczy jednak i języka niemieckiego, traktując go wszelako jako język obcy. Francuska Szwajcarija pełna jest dziewcząt z kantonów niemieckich, przyjeżdżających tu umyślnie na służbę, ażeby nauczyć się języka francuskiego. W Zurychu i w innych niemieckich kantonach, mieszkających z włoskim kantonem Tessino i z Włochami uczy się wszystkie klasy ludności po włosku. Słowem prawdziwe równouprawienie językowe, przyciem o uczeniu się, obok języka lokalnego i języka udrębnego kantonów narodowościowych decyduje kwestja bezpośredniego pożytku i wygody jedynie.

Jakże się więc stać mogło, że ostatnio powstała i w tym idealnym, zdałoby się, współzwiązku językowym groźba zadrażnień lingwistycznych? Otóż przyczyną jej jest wyraźnie zniekształcający wpływ języka niemieckiego na francuski, stwierdzony między innymi, przez wykładowców języka francuskiego w szkołach kantonów francuskich, jak np. przez prof. Lombard, lektora literatury francuskiej w uniwersytecie Neuchatel, Zdaniem jego Szwajcarija romańska lingwistycznie upośledzona jest wskutek ciągłego stykania się z niemieczyzną, przyczem na poparcie swojego dowodzenia przytacza próbki fabrykowanej w Bernie przez urzędników państwowych francuzczyzny biurokratycznej, noszącej nazwę „francuzczyzny federalnej”, dalekiej od czystości narzęca romańskiego i zupełnie ją zniekształcającej.

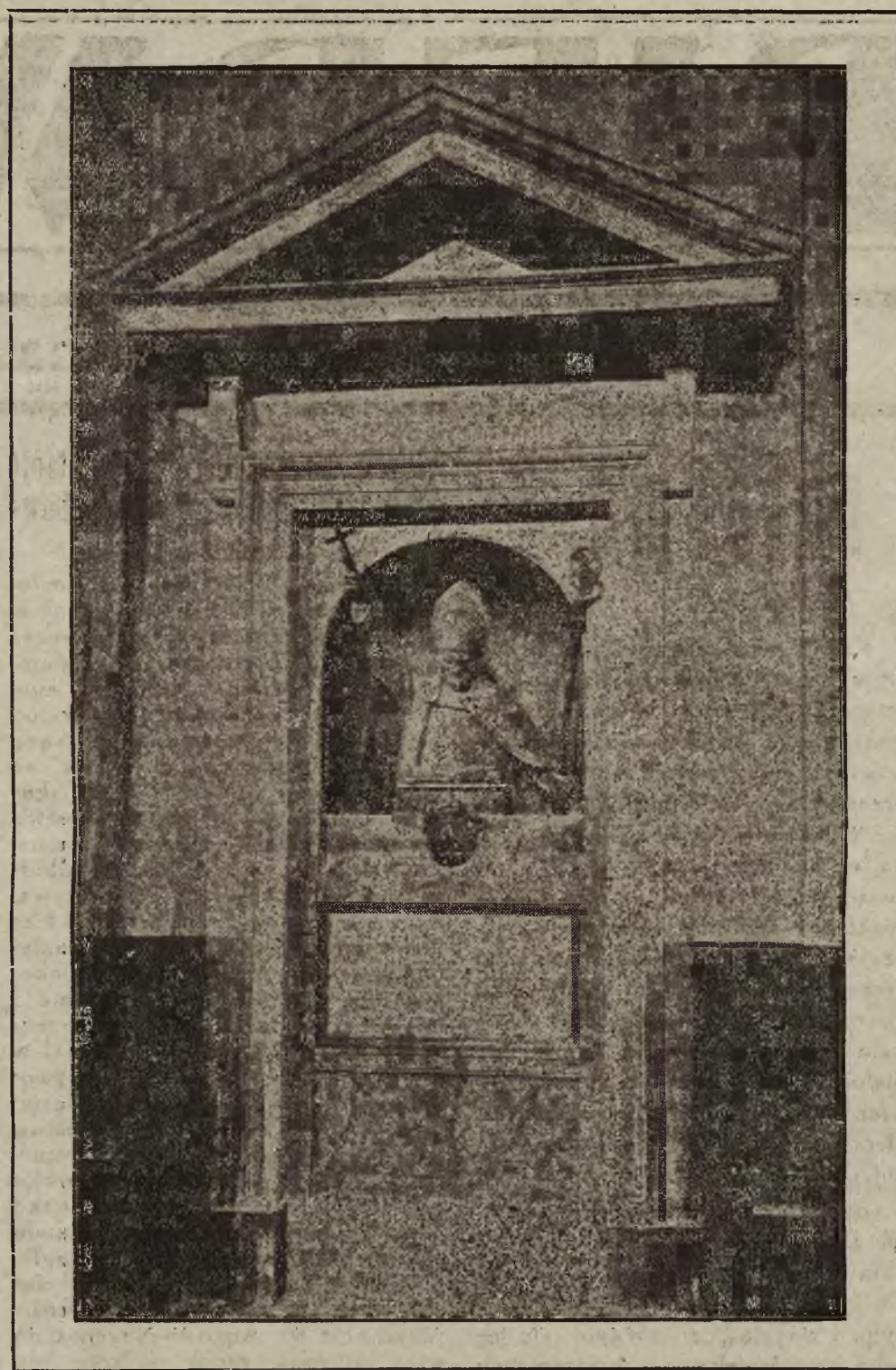
Taki sam wpływ ujemny na czystość języka francuskiego ludności kantonów francuskich mają też dwujęzyczne napisy i wyjaśnienia treści obrazów kinematograficznych, wyświetlanych w całej Szwajcarii. Zawracają się napisy francuskie dziełami tłumaczącymi przekładających je z języka niemieckiego, jak umiemy i potrafia. Stąd barbarzyńskie niemiłe rażące nawykłego do czystej francuzczyzny mieszkańca kantonów o języku romańskim. Z czasem ludność tych kantonów zatracza poczucie czystości lokalnego języka, który, nasiąkając składnikami cudzemi, zatracza żywotność, cechując języki czyste krwi. Jest to zresztą naturalny wynik dwujęzyczności, nieistniejącej urzędowo, siłą rzeczy wszelako powstającej tam, gdzie na jednym terytorjum żyją równorzędnie dwa narody, mówiące dwoma odrębnymi językami. Jakkolwiek jednak mieszkańcy niemieckiej Szwajcarii nie uskarżają się na zabagnianie języka niemieckiego wpływami francuzczyzny, musi jednak niemieczyzna szwajcarska w tym samym stopniu odczuwać wpływ francuzczyzny szwajcarskiej, jak się teraz dzieje vice versa. Jeżeli jednak ludność niemieckich kantonów szwajcarskich nie narzeka na ten stan rzeczy, dzieje się to z tej prostej przyczyny, że języka niemieckiego literackiego używa się w kantonach tych wyłącznie w stylu urzędowym, lud mówi dialektem, niemającym wiele wspólnego z językiem Goethego ni Kanta. Wiadomo zaś, że dialekty opierają się skutecznie, aniżeli język literacki, wpływom cudzoziemskim.

Profesor Lombard zwraca uwagę współzwiązkom swoim na niebezpieczeństwo dwujęzyczności dla mieszkańców kantonów romańskich. W ten sposób powstała w wolnej dotychczas od tego rodzaju wewnętrznych tarć Szwajcarii kwestja lingwistyczna, zagrażająca wzniesieniem muru, odgradzającego wzajem od siebie obie narodowości. Co się tyczy trzeciego języka, włoskiego, lokalnym i obowiązującym w jednym tylko kantonie Tessino, nie wywołuje on jeszcze, jak dotychczas, żadnych obaw ani sprzeciwów. Wobec konieczności jednak handlowych i społecznych uczy się mieszkańcy tego kantonu języka niemieckiego i francuskiego, aby móc posługiwać się nim na równi z rodowitym. Zadrażnienie lingwistyczne dotyczy zatem wyłącznie scyji pomiędzy francuzczyzną i niemieczyzną.

K. M.

Bilans Banku Polskiego.

Bilans Banku Polskiego za pierwszą dekadę czerwca r. b. wykazuje wzrost zapasów złota o 600.000 zł. (625 mil. zł.). Pieniądże i należności zagraniczne zmniejszyły się o 19,1 mil. zł. (520,3 mil. zł.). Portfel wekslowy zmniejszył się o 9,1 mil. zł. (783 mil. zł.). Natychmiast płatne zobowiązania (525,6 mil. zł.) i obieg biletów bankowych (1.214,3 mil. zł.) łącznie zmniejszyły się o 86,6 mil. zł. do sumy 1.740 mil. zł. Inne pozycje bez większych zmian.



Pomnik kościelny Arcyb. Jana Cieplaka

Dzisiaj, we wtorek, dn. 18 b. m. w Bazylice Wileńskiej nastąpi uroczyste odsłonięcie i poświęcenie dopiero ukończonego grobowca pierwszego metropolity Wileńskiego, ks. Jana Cieplaka.

Pomnik rzeźbony umieszczony został w lewej nawie świątyni w murze obok zakrystji, a więc naprzeciwko prezbiterjum.

Jest to kompozycja złożona z figury brązowej dostojnika kościoła w postawie pochylonej, a umieszczonej w ambonie. Arcybiskup przybrany w strój pontyfikalny błogosławi tłum krzyżem świętym. W lewym zaś jego ręku, pastorał. Na ambonie rozłożona jest księga. Nad tablicą gróbową umieszczono herb państwa Polskiego.

Autorem części brązowych pomnika jest prof. Bolesław Bałukiewicz, któremu przy odlewaniu brązu nieodstępnie pomocnym był doskonały fachowiec p. Feliks Bohdanowicz.

Całość pomnika jest pięknie pomyslaną przez prof. B. i pod okiem jegoż pietyzmem najpomysłniej wykonaną.

Posąg metropolity umieszczył artysta w niszy, wykonanej nader efektownie sposobem sztukowym. Tablica z epitafjum, obszernie omawiającem cnoty i zasługi zmarłego pastera-męczennika, obramiona jest również sztukowo. Wszystkie pomienne fałszmarumy wykonane są bardzo gustownie w kolorze zielonawo-czerwonym. Sama zaś bardzo ładna tablica wykonana jest w zakładzie p. Baranowickiej nader starannie i pod względem literackim; ma barwę szarawą. Zresztą wszystkie części grobowca, harmonijnie składają się na całość zarówno estetyczną jak poważną.

Katedrze Wileńskiej przybyła niepospolita ozdoba, tem jeszcze cenniejsza, że jest dziełem rąk wyłącznie pracowników wileńskich: utalentowanego profesora rzeźby w naszym uniwersytecie, oraz zdolnych, zasługujących na rzetelne poparcie probostw, miejscowych rzeźmieśników.

Jak słyszeliśmy Kapituła metropolitalna zamysła z biegiem czasu

„Złoty Ptak“ wylądował w Paryżu.

PARYŻ, 17-VI. (Pat.) Wczoraj o godz. 8.45 wylądował na lotnisku paryskim Le Bourget samolot francuski „Złoty Ptak“.

Owacja dla dzielnych lotników.

PARYŻ, 17-VI. (Pat.) W chwili przybycia lotników, którzy dokonali przelotu nad Atlantyką, do hotelu zebrana w pobliżu publiczność zgromadziła im serdeczną owację. W dniu dzisiejszym przewidziany jest szereg przyjęć na cześć lotników.

ZNAKOMITE ŻNIWIARKI

SZWEDZKIE „ARVIKA-VIKING“ NOWY MODEL

na dogodnych warunkach wypłaty poleca

ZYGMUNT NAGRODZKI

WILNO, Zawalnia 11-a, Oddział BARANOWICZE, Senatorska 13

WAŻNE. Części zapasowe zawsze na składzie.

1753-3

Ulgi i odroczenia wojskowe.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Ministerstwo Spraw Wojskowych rozesało okólnik w sprawie udzielenia ulg wojskowych i odroczeń. Okólnik poleca kierować się następującymi zasadami:

Ubiegający się o odroczenia powinni w ciągu 14 dni po uznaniu ich za zdolnych do służby wojskowej wnieść podanie do właściwej władzy powiatowej.

Jeśli okoliczność, uzasadniająca prawo do odroczenia, powstała po tym terminie, podanie powinno być wniesione najdalej do 4 tygodni od chwili powstania tych okoliczności. Uczniowie szkół średnich, którzy zostali zakwalifikowani podczas poboru do kategorii A przed zakończeniem roku szkolnego i którzy z ukończeniem tego roku szkolnego przechodzą do ostatniej kl. szkoły mogą wnieść podania w ciągu 14 dni od chwili uzyskania świadectwa szkolnego. Uczniowie ostatniej klasy szkół średniej zakwalifikowani do kat. A przed ukończeniem roku szkolnego nie mogą uzyskać odroczenia służby wojskowej. O odroczeniu mogą się ubiegać ci z pośród nich, którzy nie zostali dopuszczeni do matury, lub egzaminu tego nie zdali i za zezwoleniem władz szkolnych pozostali na drugi rok. Podania mają wnieść w ciągu 14 dni od daty otrzymania decyzji władzy szkolnej.

Do podania o odroczenie z tytułu jednego żywiciela należy załączyć wyciąg z ksiąg ludności stałej z wymienieniem wszystkich członków rodziny i zaświadczenie urzędu gminnego o stanie majątkowym, dochodowym i zarobkowym.

Do podania o odroczenie służby z tytułu odbywania studiów należy dołączyć zaświadczenie zakładu naukowego, gdzie petent studjuje, stwierdzające fakt pobierania nauki.

Władzami kompetentnymi do rozstrzygnięcia podań o odroczenie służby wojskowej są władze administracji ogólnej.

W razie odmownego rozstrzygnięcia, podania o odroczenie, względnie skrócenie służby, poborowy ma prawo w ciągu dni 14 odwołać się do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej. Niedotrzymanie powyższego terminu powoduje utratę prawa do dalszego starania się o ulgę wojskową. Wniesienie odwołania nie odracza wcielenia poborowego do szeregów. (—)

Obywatelstwo kobiet wychodzących za mąż za cudzoziemców

Urząd wojewódzki w Wilnie otrzymał okólnik ministerstwa spraw wewnętrznych w sprawie obywatelstwa kobiet wychodzących za mąż za cudzoziemców. W okólniku tym ministerstwo zwraca uwagę na to, że władze administracji ogólnej tej instancji mylnie interpretuje przepisy obowiązującej ustawy, stając na stanowisku, że sam fakt zawarcia przez obywatelkę polską związku małżeńskiego z cudzoziemcem powoduje dla niej utratę obywatelstwa polskiego.

Ministerstwo wyjaśnia, że odnośny artykuł tej ustawy (art. 10) traktujący o obywatelkach polskich, które przez zamążpójście straciły obywatelstwo polskie, normuje wyłącznie sprawę odzyskania praw obywatelstwa polskiego na wypadek utraty jego przez zamążpójście za cudzoziemcą, nie zawiera jednak żadnych norm dotyczących zagadnienia utraty obywatelstwa polskiego.

Obywatelstwo polskie traci każda osoba, jeżeli przez poślubienie cudzoziemca zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie przynależności poślubionego małżonka nabywa jego t. j. obcą przynależność państwową.

Powodem utraty obywatelstwa polskiego jest zatem w tym wypadku nabycie obcego obywatelstwa, nie zaś fakt zawarcia związku małżeńskiego.

Z tego wynika, że utrata polskiego obywatelstwa nie następuje w tych wypadkach, w których obywatelka polska przez zawarcie związku małżeńskiego z cudzoziemcem nie nabywa obcego obywatelstwa. Ma to miejsce m. in. w wypadku poślubienia cudzoziemca, nieposiadającego żadnej przynależności państwowej, lub osoby pozbawionej obywatelstwa polskiego, która nie nabyła innego obywatelstwa. (—)

Z komisji do badań nadużyć przy dostawie progów kolejowych.

Tel. od wł. kor. z Warszawy.

Nadzwyżająca komisja Sejmu do zbadania nadużyć przy dostawie progów na koleji polskiej odbyła wczoraj w Sejmie posiedzenie pod przewodnictwem posła Hausnera z P. S., na którym przesłuchano dwóch przemysłowców drzewnych zagranicznych dostawców, a mianowicie pp. Krygera i Wercifskiego.

Następne posiedzenie komisji odbędzie się dopiero 19-go lipca r. b.

KRONIKA KRAJOWA

Z Izby Przemysłowo-Handlowej w Wilnie.

W sprawie ulg podatkowych dla płatników państwowego podatku przemysłowego na obszarze Izby Skarbowej w Wilnie.

W związku z ciężką sytuacją gospodarczą, przeżywaną przez podatników Wileńskiej Izby Skarbowej, Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 4-go czerwca r. b. Nr. D. V. 8420/I upoważniło pana prezesa Izby Skarbowej w Wilnie do rozkładania na raty na indywidualne, należycie uzasadnione podania, zaiegłości z tytułu państwowego podatku przemysłowego za lata ubiegłe pod koniec 1928 r. nie dłużej jednak jak na 12 miesięcy lub odroczenia na okres 6-ciu miesięcy oraz do odroczenia lub rozkładania na raty bieżących należności z tytułu tegoż podatku na przeciąg 6-ciu miesięcy t. j. do końca listopada 1929 r.

Ulgę powyższą mogą być udzielane po uprzednim ustaleniu w każdym poszczególnym wypadku zdolności płatniczej podatnika, tudzież innych okoliczności, uzasadniających potrzebę przyznania tych ulg.

Od rozłożonych na raty lub odroczonej należności podatkowych należy pobierać ulgowe odsetki za odroczenie od ustawowych terminów płatności.

Z CAŁEJ POLSKI

Stan zasiewów w końcu maja 1929 r.

(Komunikat Gł. Urzędu Statystycznego).

Na podstawie sprawozdań korespondentów rolnych Główny Urząd Statystyczny podaje do wiadomości, co następuje:

M-c maj miał naogół temperaturę powyżej średniej wieloletniej od 1/2 do 2/2 °C, przyczem najmniej się odchylenie notowano w rejonie Pińska, średnie zaś odchylenie wynosiło około 2,0° dla większości rejonów kraju.

Opadów otrzymała Polska dostateczną ilość, przechodzącą w niektórych rejonach w nadmiar, jak

WIEŚCI I OBRAZKI z KRAJU

Kto sieje wiatr—ten zbiera burzę

Nadesłany nam artykuł zamieszczamy poniżej na odpowiedzialność autora.

Odmajom stale milczeniem napaści członków Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej, nie lubię bowiem ani i wtem do doświadczenia, iż ca społeczną jest najbardziej wdzięcznym i trudnym obowiązkiem obywatelskim, a nie bitem gonić do zaszczyców i laurów. Jest jednak zmuszony wprost jest brutalnym zachowaniem się, w sensku do Strzelca, pijanego sekretarza Stowarzyszenia, do skreślenia tych paru słów, by doszły one tego, komu dobro tej organizacji i na sercu.

Pan sekretarz, pod wpływem alkoholu, wypowiedział widocznie, co ślał, wykrzykując: „My zlikwidujemy Strzelca, my już na jeździechaliśmy, że nam w pracy Strzelca tego prezesa stoi na przeszkodzie, przez Strzelca prowadzi agitację Stowarzyszeniu etc.

Chcę właśnie oświadczyć, jak ta agitacja przeciw Stowarzyszeniu i przeszkadzaniu w pracy wyda. Kiedy przybyłem do Świru w kwietniu 1927 r., istniała tutaj organizacja Macierzy Szkolnej pod przewodnictwem księdza Holana, wstąpił do niej i, jako wiceprezes, moim z zupełnym spokojem i pewnością powiedział, sumiennie pracować, a owoce tej pracy, choć nieożywiane ani przezemnie, ani przez innych bliskich, dostatecznie są tutaj dane.

Na początku r. 1928 został w Świrze zorganizowany Strzelec, ale to przez dłuższy czas słabe niewiele i, kiedy zwrócono się do niego z propozycją objęcia prezesa, taką objął. Na wiosnę 1928 roku odjechał ks. dziekan Holan i inne zebranie Macierzy obrało innego prezesa. W ten sposób wydała ta „nadzwyczajność” według p. Soreczki „Prezes Macierzy przez Strzelca w jednej osobie”.

W czerwcu m-cu 1928 roku organizuje się Świrze Stowarzyszenie młodzieży Polskiej, organizacja jak każda nowopowstała, słaba. Kupusie czapki, następnie pieczątki, inwentarza brak, a fundusze wyznacznie z przedstawień i zabaw —

ten, zwalczający stowarzyszenie, przez Macierzy i Strzelca, wypożyczają dla stowarzyszenia kulisy, bez żadnej opłaty, — dalej jeszcze — udziela krepki, komedijek etc — wszystko bezpłatnie, sądząc że dla dobra Ojczyzny praca skonsoliduje się.

Ale w stowarzyszeniu zaczyna się siał i kiełkuje ziarno niezgody i nienawiści co wyrasta tak bujnie że, kiedy na posiedzeniu komitetu Obchodu Odzyskania Niepodległości, ks. dziekan Zamejch wyraża zgodę na wspólne urządzenie uroczystości, patronka stowarzyszenia, nauczycielka Szkoły Powszechnej w Świrze, pani Peronowa, podmawia jedną z artystek stowarzyszenia, w przeddzień przedstawienia, by ta zachorowała, a stowarzyszenie niewystąpiło solidarnie; jednak artystka odwodziła symulacji i wspólne przedstawienie odbyło się.

Prześladowanie i moja niechęć do stowarzyszenia zapewne pojawiła się w tem, że, gdy jeden z członków stowarzyszenia, po nagłej śmierci ojca, został formalnie bez kawałka chleba, przyjął go na służbę, na której i dotychczas pozostaje, będąc członkiem stowarzyszenia, a nikt z jego organizacji nie przyszedł z pomocą. A jakąż agitację prowadzi i jak pociągami członków stowarzyszenia do strzelca? Otóż zdradzę tajemnicę powołania, — a nią jest przeszło dwadzieścia lat treningu w cichej pracy społecznej, oraz całkowite wypalenie w Strzelcu i Macierzy ducha niezgody i pychy, składając wszelkie względy osobiste na Ołtarz Ojczyzny i uważając zawsze i wszędzie siebie za jej żołnierza, mając wyrzuty w sercu słowa Największego Mistra: „Przekazanie nowe daję nam, abyście się społecznie miłowali”.

Niech i Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej w Świrze wspomina częściej te słowa i zmieni dotychczasową taktykę, a może doczeka się wtedy lepszego plonu, — siał wiatr niebezpiecznie, bo zbierze się burzę”.

D-r Bolesław Habdanc.
Prezes Strzelca w Świrze.
Świr, dn. 13.VI. 1929 r.

Teatr Polski „LUTNIA”

Gościnnie występuje młodocianej artystki Ninki Wilnińskiej w sztukach bajkopisarza Benedykta Hertza.

Wczorajsze popołudniowe przedstawienie dla dzieci w Teatrze Polskim, było nadzwyczaj udane. Działwa z nieklamany zainteresowaniem śledziła przebieg akcji, sztuczek, napisanych z głęboką znajomością duszy dziecięcej, przez znakomitego naszego bajkopisarza, Benedykta Hertza. Największe uznanie naszych miłośników zdobył „Robinson Kruzo wśród ludożerców”, co raz to dawały się słyszeć wybuchy śmiechu na widok podrygów Piętaszka, lub trwożne zapytanie, zwrócone do towarzyszących matek, „Mamusiu, to oni naprawdę chcą go zjeść”, „Mamusiu, czy dużo będzie jeszcze aktów”, i inne temu podobne zapytania, świadczące o zrozumieniu treści i zainteresowaniu przedstawieniem.

Po farsie „Strach” dzieci były skosternowane, i nie wierząc, że to już koniec przedstawienia, nie chcieli wychodzić z teatru.

Dobra nasza znajoma młodociana Ninka Wilnińska znacznie urosła przez te kilka lat, podczas których nie widzieliśmy jej i poczyniła ogromne postępy, zarówno pod względem aktorskim jak i wokalnym. Głos jej wzmocnił się i wyrobił, a gra się pogłębiła i nabrała swobody i prostoty ruchów scenicznych. To cośmy wczoraj widzieli rokuje, że z cudownego dziecka, wyrosnie z czasem doskonała artystka.

Zapewne z powodu upału i pięknej pogody, zbyt mało dzieci było na wczorajszym przedstawieniu, wielka szkoda, gdyż rzadko się trafia tak dobra sposobność rozrywki dla działwy jak wczorajsza popołudniowa. Zastępca.

23 bni. odbędzie się pierwsze posiedzenie Wileńskiej Izby Rzemieślniczej. Przy wyborach do Rady Wywstawiona była tylko jedna lista, kandydatów wskutek czego wybory się zupełnie nie odbyły, a wszyscy kandydaci tej listy przeszli bez wyborów en bloc.

Skład Rady Izby jest następujący: z Wilna i pow. Wileńsko-Trockiego pp.: F. Baszkowski, M. Oszurko, W. Szumański, S. Stankiewicz, M. Wiszniewer, B. Sosnowski, E. Trocki, J. Biełkuński i L. Kruk, z pow. święciańskiego i brasławskiego: J. udziało, S. Lichtmacher i F. Franczak; z powiatów postawskiego i wilejskiego: Z. Liwyszcz, K. Puszkaszewicz i J. Parysko.

Ta ostatnia szczególnie w roli chłopca ślicznie wywiązała się z zadania. Nie możemy nie wspomnieć nie o chórze, który jest tak szarmonizowany i wyrobiony, że zaliczamy go do najlepszego chóru miejscowego dzieci p. Leszkiewiczowi. Wieczór ten był artystyczny. Zespół miejscowego nauczycielstwa był reprezentowany za wyjątkiem p. Sielickiego Witolda i p. Perkowiczowej. Następnego dnia tenże program powtórzono dla młodzieży szkolnej. Sala była wypełniona po brzegi. W Wilnie po raz pierwszy urządzono koncert, więc przyjęto go z entuzjazmem. Dochód z koncertu został przeznaczony na wycieczkę biednych uczniów na P. W. K. do Poznania. Podziękowanie należy się p. starszemu Witkowskiej oraz Komitetowi Rodzickiemu, a mianowicie p. Mroczkiewiczowej za zainteresowanie się urządzeniem koncertu, a także Zarządowi miejscowego Związku Strzeleckiego za bezinteresowne udzielenie sali z całkowitem urządzeniem. Obecny.

POSTAWY

— Epidemja tyfusu plamistego w pow. postawskim. Na terenie powiatu postawskiego w ciągu ubiegłego tygodnia zanotowano 48 wypadków zasłabnięć na tyfus plamisty. W związku z powyższym odnośnie władze sanitarne zorganizowały planową akcję walki z epidemją.

L I D A

— Przejechany przez pociąg. Onegdaj na szlaku Jaszuny—Bieniakonie na torze kolejowym znaleziono trupę mężczyzny. Jak stwierdzilo przeprowadzone dochodzenie śmierć nastąpiła wskutek przejechania przez pociąg. Tragicznie zmarłym okazał się robotnik kolejowy Michał Sublicz.

BRZEŚĆ n. B.

— Wielka defraudacja w Brześciu nad B. W magistracie m. Brześcia nad B. wykryto wczoraj obrzymią defraudację. Sprzeniewierzenia dopuścił się Wsiewołod Ostapczuk, kierownik wydziału finansowo-gospodarczego. Defraudacja przewyższa 150.000 zł. Suma ta nie jest jeszcze ściśle ustalona. Specjalna komisja prowadzi dochodzenie. Ostapczuk zbiegł w niewiadomym kierunku.

KRONIKA

Drift: Marka i Mare
Jutro: Gerw. 1 Prot

Wschód słońca—g. 2 m. 33.
Zachód „ c 19 m. 49

Wtorek 18 Czerwiec

Spotkania Zakładu Meteorologicznego U. S. B. z dnia 17/VI—1929 roku.

Cisnienie średnie w milimetrach	705
Temperatura średnia	+ 21° C
Opady w milimetrach	—
Wiatr przeważający	Północny.
Uwagi: pogodnie.	
Minimum: + 11	
Maximum: + 25° C.	
Tendencja	barometra: spadek ciśnienia.

- 3; Tuskułaska — 8; Litewska — 2; Wapienna—4; Bystrzycka — 4; Filarcka—3; Dolna—15; Cedrowa—4; Zaczise—5; Świerkowa—4; Zgoda—4; Pokój—3; Prosta—1; Pożarowa—4; Szybska—6; Smoleńska—4; Borowa—3; Przejazd—1; Mętna—10; Ułańska—7; Artyleryjska—4; Druetów—2; Śniegowa—4; Słowiańska—3; Miodowa—3; Łokieć—1; Wilkomierska—2; Piaski—7; Kolejowa—11; W. Stefańska—4; Pilsudskiego—3; Rydzka Śmigłego—3; Mysia—1; Spokój—1; Karna—2; Wodociągowa—4; Kujawska—1; Połocka—2; Belmont—3; Krzywe Koło—6; Kirkutowa—3; Zaułek Zakretowy—5.

O przybycie na to zgromadzenie najkrajniej proszeni są członkowie P. Z. K. i Z. Z. P.

ZE ZWIĄZKÓW I STOWARZYSZEN

— Zarząd „Rodziny Wojskowej” zawiadamia, że z powodu wakacji, Sekretariat jest nieczynny do 1-go września 1929 r.

SPRAWY ROBOTNICZE

— Bezrobocie zmniejsza się. Jak wykazują ostatnie dane statystyczne, ogólna liczba bezrobotnych na terenie miasta Wilna wynosi obecnie 3289, w tej liczbie mężczyzn 2176 i kobiet 1123.

W porównaniu z tygodniem poprzednim bezrobocie zmniejszyło się o 319 osób.

RÓZNE

— Podziękowania Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Ignacego Mosickiego, szefa kancelarii cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, nadesłał na ręce p. wojewody wileńskiego podziękowanie Pana Prezydenta uczestnikom zjazdu Nauczycielstwa Szkół Pow. woj. wileńskiego i nowogródzkiego za depeszę hołdowniczą wysłaną do Warszawy w dniu 9 bm.

— Stan chorób zakaźnych w woj. wileńskim. Według ostatnich danych statystycznych, stan chorób zakaźnych na terenie województwa wileńskiego przedstawia się w cyfrach następujących:

Ospa wietrzna — 3; dur brzuszny — 4; tyfus plamisty 63 (z czego 2/3 wypadków zasłabnięć zanotowano w powiecie postawskim); pioni—ca — 6, błonica — 4; odra — 7; róża — 2; ksztuś — 3; gruźlica — 24; jaglica — 19.

Łącznie na choroby zakaźne zapadło 140 osób, z czego 1 zmarła.

— Ciągnięcie 14-ej Loterii Państwowej na cele dobroczynne. Ministerstwo Skarbu (Generalna Dyrekcja Loterii Państwowej) podaje do wiadomości, że ciągnięcie 14-ej Loterii Państwowej na cele dobroczynne odbędzie się publicznie w piątek dnia 21 czerwca 1929 r. o godz. 6-ej wiecz. w Warszawie, przy ul. Nalewki 2 (Biuro Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej, wobec Komisji rządowej, przy współudziale i pod kontrolą dwu obywateli miasta zaproszonych przez Prezydenta Miasta. Wsypywanie do kół loteryjnych zwitków z numerami losów, względnie z wygraniem oznaczonym w planie gry odbędzie się tego samego dnia o godz. 4-ej min. 30 po południu w lokalu wyżej podanym.

Przy bólach reumatycznych w głowie biodrach i ramionach, nerwobólach, bólach w udach i postarzających naturalna woda gorzka Franciszka-Józefa stosuje się do codziennego oczyszczania przewodu pokarmowego. Kliniki uniwersyteckie stwierdzają, iż woda Franciszka-Józefa, szczególnie w wieku średnim i podszłym stanowi doskonały środek, przeczyszczający żołądek i kiszki. Zadać w aptekach i drogerjach.

Na wileńskim bruku.

— Kradzieże. Do mieszkanca bawiącego na letnisku Salomona Epstejna (Słowackiego 8) dostali się złodzieje, którzy wynieśli różnych rzeczy na 12 tys. złotych.

— Nieudany występ złodziejski. Dozorca domu Nr. 17 przy ul. Wielkiej, Janowicz zatrzymał w piwnicy złodzieja Stanisława Kruzyna z Warszawy. W chwili gdy wezwany policjant Konowicz, chciał go zaaresztować, ten usiłował zbiec, a następnie rzucił się na policjanta raniąc go w głowę.

— Oszustwo. Na czarnej giełdzie podczas wymiany dolarów została oszukana na 49 zł. Ewa Słepakowska (Słowiańska 13). Winny oszustwa Benjamin Minikes (Kraszunska 12) został zatrzymany.

— Pozbawić się życia przez wypicie esencji octowej usiłowała Anna Weryk (Zórawia 8).

— Spadek z roweru podczas zjazdu z góry przy ul. Wilkomierskiej Leon Wróblewski (Wilkomierska 33-a). Uległ on ogólnym obrażeniom ciała.

— Wypadek z pojazdami. Przy zbiegu ulic Mickiewicza i Jagiellońskiej dorozka Wacława Korolkiewicza (Kalwaryjska 134) zderzyła się z autobusem 14348. W autobusie uległy wybiuciu okna.

— Pokrojenie. Podczas pijatyki w mieszkaniu Pawła Jezerskiego (Wilkomierska 67) został poranny nożem Władysław Wysocki (Lwowska 49). Rannego ulokowano w szpitalu św. Jakóba.

— Sprawca—właściciel mieszkania zdołał zbiec.

— Zaginęli 10 letni Stanisław Szyszkiewicz (3-go maja 1), 9 letni Adam Namnowicz (Bołtuja), 14 letni Witold Wieromej (R. Śmigłego 14) i 14 letnia Maria Pietkiewiczówna.

KOSCIELNA

— Zjazd księży — wychowanków Akademii Petersburskiej. W dniu dzisiejszym odbędzie się w Wilnie po uroczystościach związanych z odsłonięciem i pomnika ś. p. ks. Arcybiskupa Cieplaka ściśle koleżeński zjazd byłych wychowanków wyższej Akademii Duchownej w Petersburgu. W zjeździe tym ma wzięcie udział 17 biskupów i przeszło 100 księży.

Jak się dowiadujemy, w dniu wczorajszym przybył już do Wilna: J. E. Arcybiskup-Metropolita Mohylowski ks. Ropp, biskup piński Łoziński, biskup Podlaski, Przeździecki oraz kilkudziesięciu księży, a między innymi: ks. proboszcz Kruczek z okolic Chicago, długoletni współpracownik i przyjaciel ś. p. Arcybiskupa Cieplaka.

— Akademia ku czci 1400-lecia dzieła św. Benedykta. W dniu 16-VI b. r. w sali Sniadeckich odbyła się Akademia ku czci 1400-lecia dzieła św. Benedykta. Na uroczystości przybyli J. E. ks. Biskup Sufragana K. Michalkiewicz, oraz liczni przedstawiciele duchowieństwa, profesorów USB, władz i społeczeństwa. Akademię zagał wobec przepełnionej sali J. M. ks. dr. Rektor Czesław Falkowski, który w pięknym przemówieniu nakreślił obraz dzieł zakon Benedyktynów, kładąc nacisk na znaczenie jego wobec historii kościoła i kultury. P. profesor Alfons Parczewski w głęboko przemyślanym referacie zobrazował dzieje i znaczenie zakonu w historii Polskiej. P. profesor Modelski, w referacie swym, zwrócił uwagę na historyczną rolę Benedyktów w Szwabach Litwy. Na zakończenie, ks. Szambelan Ignacy Olszański, zamykając Akademię, podkreślił wychowawcze znaczenie Akcji Katolickiej. W przerwach odbywały się piosny znanego chóru „Echo”.

URZĘDOWA

— Przyjazd do Wilna p. ministra Pr. i Op. Sp. W dniu 17-20 b. m. przybył do Wilna p. minister Pracy i Opieki Społecznej pułk. Aleksander Prystor, powitany na dworcu przez kierownika oddziału prezydjalnego województwa p. W. Piotrowicza. P. minister tegoż dnia wyjechał do siebie na wieś w sprawach prywatnych.

— Pobyt w Wilnie dyrektora departamentu ministerstwa W. R. i O. P. Zgodnie z zapowiedzią w dniu 17 b. m. przybył do Wilna dyrektor departamentu wyznaj w ministerstwie W. R. i O. P. p. Franciszek Potocki powitany na dworcu przez kierownika oddziału wyznaj wojewódzkiego p. A. Milikont-Narwojsza. W tym samym dniu dyrektor Potocki w towarzystwie nacelnika Narwojsza składał wizyty oficjalne przedstawicielom wyznaj. Dyrektor Potocki weźmie udział w imieniu ministerstwa W. R. i O. P. w dzisiejszej uroczystości odsłonięcia nagrobka ś. p. ks. arcybiskupa Cieplaka w Bazylice.

Dyrektor departamentu wyznaj w ministerstwie W. R. i O. P. p. Franciszek Potocki będzie w środę 19 czerwca między godz. 12 a 2-gą popołudniu przyjmował interesantów w sprawach urzędowych w wileńskim urzędzie wojewódzkim (pierwsze piętro pokój Nr. 40).

MIEJSKA

— Odznaczenie. Wermistrz elektrowni miejskiej m. Wilna p. Wacław Budrewicz został odznaczony srebrnym medalem przez Związek Elektrowni Polskich za wytrwałą, gorliwą i owocną pracę zawodową, wydatnie przyczyniając się do rozwoju elektryfikacji miasta.

Srebrny medal z napisem „Zasłużonemu pracownikowi elektrowni od Związku Elektrowni Polskich” wraz z dyplomem zostanie wręczony na dorocznym walnym zebraniu Związku w Poznaniu w dniu 26 czerwca b. r.

— Dodatkowa elektryfikacja miasta. Sekcja techniczna magistratu m. Wilna opracowała ostatnio projekt dodatkowej elektryfikacji miasta ze specjalnym uwzględnieniem peryferji miasta. W myśl projektu, realizacja którego nastąpi jeszcze w roku bieżącym ilość lamp elektrycznych zostanie zwiększona na terenie miasta o 179.

— Dodatkowe lampy otrzymają ulice: Lwoska—2; Karpacka—2; Inflancka—2; Pr. Żołnierski—3; Góra Żwirowa—

SPRAWY SZKOLNE

— W liceum im. Filomatów (z prawami szkół państwowych) egzamina wstępne do kl. II—V w. odbędzie się dn. 25, 26 i 27 czerwca o godz. 9-ej rano, do kl. wstępnej i I-szej — dnia 28 czerwca o godzinie 9 ej. Wilno, ul. Żeligowskiego 1 m. 2. 1787

WOJSKOWA

— Święto dziesięciolecia 4 pułku ułanów Zaniemeńskich. W dniach 8, 9 i 10 lipca r. b. 4 pułk ułanów Zaniemeńskich święcić będzie wielkie swego istnienia w sposób wielce uroczysty. W dniu 8 bm. o godz. 9-ej odprawiona będzie w kościele św. Jana Msza żałobna za poległych i zmarłych żołnierzy. Wieczorem tego dnia odbędzie się capstrzyk.

Dnia 9 o godz. 10-ej odprawiona będzie w Bazylice solenna Msza św., poczem nastąpi defilada pułku, zaś później wspólny obiad żołnierski w koszarach. 10-go o godz. 12-ej n. 30 urzędowo będą na placu koszarowym zawody sportowe. Pułk zaprasza do udziału w obchodzie wszystkich oficerów, podoficerów, ułanów, ochotników, organizatorów oraz wszystkie osoby, które z pułkiem wiązą wspólne wspomnienia i sympatie.

Z POCZTY

— Zwinięcie agencji pocztowej. Z dniem 13-go lipca b. r. zwiija się agencja pocztowa Porszuską w pow. Święciańskim.

ZEBRANIA I ODCZTY

— Zebranie Walne Pol. Macierzy Szkolnej odbędzie się w dniu 20-go czerwca r. b. w sali Stowarzyszenia Techników Polskich w Wilnie przy ul. Wileńskiej Nr. 33.

— Wileńskie Towarzystwo Lekarskie. We środę dnia 19-go czerwca r. b. o godz. 8 w. odbędzie się w lokalu własnym (Zamkowa 24) kolejne posiedzenie naukowe Wileńskiego Towarzystwa Lekarskiego z następującym porządkiem dziennym: 1) Odczytanie protokołu z poprzedniego posiedzenia. 2) Pokazy chorob. 3) Dr. Cz. Rył-Nardzewski: Pokaz chorobych z wyisycieniem plackowatym. 4) Doc. dr. J. Abramowicz: Rozpoznanwanie zaćmy za pomocą diafanoskopji (pokaz). 5) Dr. T. Wasowski: Wpływ eterowej rektalnej narkozy na odruchy błędnikowe. 6) Dr. M. Mienicki: Badania nad wpływem bismutu na krzepliwość krwi. 7) Dr. Marynowska: Stowarsol jako środek czerwiogubny u dzieci.

— Doroczne zebranie Z. K. P. W piątek, 21-go czerwca r. b. o godz. 17 m. 30 w Chrześcijańskim domu Ludowym, ul. Metropolitana Nr. 1 (wejście z ul. Wielkiej, naprzeciw głównej poczty przez zaal. Literacki) odbędzie się doroczne zgromadzenie członków Zjednoczenia Kojców Polskich.

Atrakcja wileńska.

VII Doroczna Wystawa Obrazów i Rzeźb Wileńskiego T-wa Artystów Piastyków (pałac repretacyjny—plac Napoleona) otwarta codziennie od godz. 10 do 19-ej.

